

سُورَةُ الْفُرْقَانِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾ بهر زو پیرۆزو پاک و بلندۀ ئه زاتهی که قورئانی دابه زاندووه تا بیئته جیاکه رهوهی راست و ناراست، بۆ سهر بهندهی خوی (ﷺ) تا بیئته هۆشیار که رهوه و بیدار که رهوهی دانیش توانی جیهان له هه موو سهرده می کدا. الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾ ئه زاتهی که هه موو ئاسمانه کان و زهوی مولکی ئه وه ههر ئه و خاوه نیانه، که سیشی نه کردووه به رۆلهی خوی و که سی نه کردووه به شهریک و هاوبهش له مه و دای مولک و ده سه لاتیدا، هه موو شتیکی دروست کردووه به ئەندازو قه باره و شیوه و تام و بۆن و رهنگ و جیاوازی هه مه جوړ... هتد، نه خشه ی ریک و پیک بۆ هه موو شتیکی داناوه (به شیوه یه که پنیوستیه کانی ئاده می زاد داین بکه ن و له خزمه تیدا بن). وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ که چی هاوه لگه ران له جیاتی ئه زاته شتاتیکی تریان کردووه به خوی خویان که هیچ دروست ناکه ن و هیچیان پی به دی ناهینریت، به لکو خویان دروست ده کرین، (ته نانه ت) ناتوان سودیک یان زهره ریک به خویان بگه یه نن، هه روه ها نه مردنیان به ده سته، نه ژیان، نه زیندوو کردنه وه وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ ئه وانه ی بن باوه ر بوون وتویانه: ئه م قورئانه درۆیه ک نه بی ت که (محمد ﷺ) خوی هه لیه ستووه، شتیکی تر نی یه، که سانی تریش یارمه تیانداده، به راستی ئه وانه (به و گو فتاره یان) سته م و بوختاتیکی گه و ره ده که ن و قسه یه کی نا ره وایان کردووه. وَقَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكُتِّبَتْهَا فَهِيَ تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ هه روه ها وتویانه: ئه م قورئانه داستانی پێشینه کانه و داوی نویسنه وه یانی کردووه، به یانیان و ئیواران به سه ریدا ده یخوینه وه!! قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ تو ئه ی (محمد ﷺ) بلی: ئه زاتهی ئه م قورئانهی دابه زاندووه به هه موو نه یینه ک ده زانیت له ئاسمانه کان و زه ویدا، ههر ئه ویش هه می شه و به رده وام لیخو شبوو می ره بانه. وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ

فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا (۷) ئەوانەى بى باوەرن دەلێن: ئەم پىڭەمبەرە چىيەتى، خواردن دەخوات و بەبازاردا دەپوات و دەگەرێت، دەبوايە فرىشتەيەك بۆ لای دابەزىيائە!! تائەويش لەگەڵدا خەلكى بىدارىكاتهو (لەسەرەنجامى سەرىيچى) بىانتەرسىنێت!! **أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا** (۸) ياخود گەنجىنەيەكى لە ئاسمانەو بۆ فرى بدرائە، ياخود باخ و باخت و بىستانىكى تايە قى ببوايە و لىي بخواردائە، بەلكو سەتمەكاران دەلێن بە ئىمانداران: ئىئو تەنھا شوين پىاويكى جادوو لىكراو نەيێت، شوين كەسى تر نەكەوتوون؟! **أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا** (۹) تەماشاكە و سەرنج بدە (لەو نەفامانە) چۆن نمونە و بىانوت بۆ هىنايتەو، ئەوانە گومرا بوون و رىگەيەك نادۆزنەو بۆ سەرزەنش كەردت، ياخود بۆ رزگارى و ئاسوودەيى دىياو قىامەت. **تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا** (۱۰) لەحالىتەكدا ئەو زاتە مەزن و پىروۆزە، زاتىكە كە ئەگەر بىهويێت زۆر لەوەي كە خوانەناسان باسى دەكەن چاكەرت پى دەبەخشێت.. باخ و باخاى (جوان و رازاوت هەرلە دىيادا بۆ دەرهەسخسنىت) كە چەندەها پرووبار بەژىر درەختەكانىدا دەپوات، هەروەها كۆشك و تەلارى بەرزو بىندت پى دەبەخشێت **بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا** (۱۱) نەخىر، (رەخنەكانىيان بەجى نىيە)، ئەگىنا ئەوان برپاىيان هەر بەقىامەت نىيە، ئىمەش ئاگرى بلىسەدارمان بۆ ئەو كەسانە ئامادەكردووە كە برپاىيان بە قىامەت نىيە. **إِذَا رَأَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا** (۱۲) كاتىك هەر لە دوورەو ئەو ئاگرە بلىسەدارە خوانەناسان دەبىنێت، دەنگى خەشم و قىن و هەناسەي داخ لە دلى دەبىستن. **وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا** (۱۳) هەركاتىك ئەوانە بە كۆت و زنجىرەو فرى دەدرىنە ناو شوينىكى تەنگەبەرەو لە دۆزەخدا، داواي مەرگ و تىاچوون دەكەن و مردن بە ئاوات دەخوازن لەوى. **لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا** (۱۴) ئەوسا پىيان دەوترىت ئەمرو داواي تەنھا مردنىك مەكەن، بەلكو داواي مردنى زۆر بى شومار بكەن و ئاواى بۆ بخوازن!! **قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا** (۱۵) ئەي پىڭەمبەر (ﷺ) پىيان بلى: باشە، ئەو حالە چاكترە، يان بەهەشتى هەمىشە و بەردەوام كە بەلێن دراو بە خواناسان و پارىزكاران، هەر دەمىكىشە ئامادە كراو بۆيان، كە پاداشتەو سەرنەنجام. **لَهُمْ فِيهَا**

مَا يَشَاءُونَ خَلِيدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ لهوبههشتهدا هه رچی داوای بکهن بۆیان ئامادهیه هاورپی له گهڵ ژیا نی نه پراوه دا، ئه وهش به ئینیکه له لایهن پهروه ردگارته وه و خوی بهر پرسیار کردووه لی. **وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِيَ هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾** رۆژیک دیت خوا بی باوه ران کۆده کاته وه و هه موو ئه و شتانهش که له جیاتی خوا ده یان په رست، ئه وسه (خوا روو به په رستراوه کان) ده فهرمویت: ئایا ئیوه ئه و به ندانه ی منتان گومرا کرد؟ یا خود خویان ریازی راستیان ویل کرد و گومرا بوون؟ **قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَعِبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا آلَ الدِّكْرِ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾** له وه لامدا ده لێن: خوایه، پاک و بیکه ردی بۆ تۆیه، هه رگیز ره وانیه ئیمه جگه له تۆ که سیک، یان شتیکی تر په رستین یان بیکهینه پشتیوان و یاوه ری خۆمان، به لام تۆ نازو نیعمهتت به و خه لکه گومراییه و باوو باپیرانیان به خشی بوو، ئیتر هه موو یا داوه ری و یاد خستنه وه کانیا ن فهرامۆش کرد و بوونه قه ومیکی بی خیر و تیا چوو. **فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِم مِّنْكُمْ نُدِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾** ئه وسه به سه ر گه ردانه کان ده وت ریت ئه وه ته په رستراوه کان گو فتاری ئیوه یان به درۆ خسته وه، ئیتر نه ده توانن له سزای خوای خۆتان ده رباز بکهن، نه ده توانن پشتیوانیک به ده ست به یین، جا هه ر که ستان بیهو یت سته میک بکات، ئه وه ئیمه سزایه کی سه خت و گه وه ره و سامناکی پی ده چیژین. **وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾** ئیمه پیش تۆ (ئهی محمد ﷺ) هیچ که سیکمان له پیغه مبه ران ره وانه نه کردووه که خواردنیا ن نه خواردی ت، یان به بازاردا نه گه رابن، ئیمه هه ندیک له ئیومان کردۆته هوی تاقیکردنه وه ی هه ندیکی تر تان.. ئایا خۆده گرن و خۆرا گر ده بن، بیگومان پهروه ردگاری تۆ هه میشه و به رده وام بینایه (به هه لسو که وتی به نده کانی). ج ١٩. **وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾** ئه وانه ی به ئومیدی دیداری ئیمه نین وتیان: ئه وه بۆ فریشه دانه به زیئرا بۆ لامان (تا دلیا بین له حه قیقه تی قورئان و پیغه مبه ر ﷺ) یا خود پهروه ردگارمان به چاوی خۆمان بینین، سویند به خوا بیگومان ئه وانه له

دەرۋونی خۇياندا خۇيان بەگەۋرە دەزان، لە سنوور ترازاون و سەرکەشیان بى ئەندازەيە. **يَوْمَ يَرَوْنَ**
الْمَلَكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾ ئەو رۆژى كە فریشتە كان دەبینن
 هیچ جۆرە مژدەيەك بۇ تاوانباران نیه (بۆیە بە كزی و خەجالەتی و كەساسیەۋە) دەلین: خۆزگە بۇ پەنايەك،
 یان شوینىكى دالەدارو پارىزراو!! **وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا** ﴿٢٣﴾ كاتىك
 ھاتین و تەماشای ئەۋەمان كە كەردوویانە (ھەمووی تاوان بوو) بەربامانداو كەردمانە تەپوتۆزىكى پەرش و
 بلاو. **أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا** ﴿٢٤﴾ بەھەشتیەكان لەو رۆژەدا جىگەو رىگەیان
 زۆر خۆش و رازاۋەيە و شوینی ھەوانەۋەیان چاك و لەبارە. **وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالْغَمِّمِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ**
تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ رۆژىك دىت ئاسمان لەت و پەت دەيىت بە ھۆى ھەورىكى تاييەتی یەۋە، بەراستی فریشتەكانیش
 دادەبەزىرین دەستە دەستە و كرو كرو بە شىۋەيەكى تاييەت. **الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى**
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ ئەو رۆژە ئىتر مولىك و دەسەلاتدارى راستەقىنە بە دەست خۋای مېرەبانە، يىگومان
 ئەو رۆژە رۆژىكى زۆر سەخت و دژوار دەيىت لەسەر بى باۋەر و خوانەناسان (زۆر پەشیمان دەبن). **وَيَوْمَ**
يَعُصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ رۆژىك دىت ستەمكار قەپ
 دەكات بەھەردوو دەستی خۇيدا و گاز لە ھەردوو دەستی خۇى دەگرىت (لە پەشمانیدا و) دەليىت: خۆزگە
 لەگەل پىغەمبەردا ﷺ رىيازى ئىمانم بگرتايە. **يَتَوَلَّىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا** ﴿٢٨﴾ مەرگ بۇ خۆم،
 خۆزگە فلان كەسم نەكردايەتە ھاۋەل و دۆستى خۆم (چونكە سەرى لىشىۋاندم). **لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ**
بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ بەراستی گومراو وىلى كەردم لە بەرنامەى خوا دواى
 ئەۋەى پىم راکەيەنرا بوو، شەيتان ھەمىشە و بەردەوام ھانى مرؤف دەدات بۇ گوناھو تاوان، لەكاتى تەنگانەشدا
 پشتى بەردەدات. **وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا** ﴿٣٠﴾ دواى دوور كەوتنەۋەى
 ئومەت لە قورئان پىغەمبەر ﷺ سكالاً دەكات و دەفەرمويىت: پەرۋەردگارا بەراستی قەۋمەكەم وازيان لەم قورئانە
 ھىناۋە و پشت گوڭيان خستوۋە و گرنكى پى نادەن. **وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ**

بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا (۳۱) ھەر بەو شیوہی (کە تۆ ئەی محمد ﷺ دژایەتی دەکړیت) بۆ ھەر پیغەمبەرێک دوزمن و ملۆزمان لە تاوانباران ڤەراھەم ھیناوە، (بەلام دلنیا بە کە) ڤەروەردگات بەسە کە رښمویت بکات و پشٹیوانیت لی بکات. **وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا** (۳۲) کافرەکان (بیانوویەکی تریان گرت و) وتیان: ئەو ھە بۆ قورئان بە یەک کەرەت بۆی رەوانە ناکریت، ییگومان ئیمە ھەر بەو شیوہی رەوانە ی دەکەین، تا دلی تۆ زیاتر دلنیا بکەین، بەردەوام بە جوانی دایدەرێژین و دەیکە یەنین. **وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا** (۳۳) خوانەناسان ھیچ رەخنە یەکت لی ناگرن، لە بەرامبەر یەو یمە حەقیقەت و راستیان بۆ تۆ نەھینا ییت و بە جوانی ھەموو شتیکت بۆ روون نەکە ینەو. **الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا** (۳۴) ئەو تاوانبارانە ی (دژایەتی بەرنامە ی خوا دەکەن)، لەسەر ڤووخساریان کیش دەکړین بۆ دۆزەخ و تیایدا کۆدە کړینەو، ئا ئەوانە ناخۆشتین جیگە یان ھە یە، چونکە گومرترین رښایان کاتی خۆی گرتبوو بەر. **وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا** (۳۵) سویند بە خوا ییگومان ئیمە کاتی خۆی کتیی تەوراتمان بە خشی بە موسا و ھاروونی برایشیان کردە وەزیرو یاریدەدەری. **فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْرنَهُمْ تَدْمِيرًا** (۳۶) ئەوسا پیمان وتن: ھەردووکتان یچن بۆ سەر ئەو قەومە ی کە ئایەتەکانی ئیمە بەدرۆ دەزانن و ڤروای پئی ناکەن (ئەوسا دوا ی سالاھا سەرکەشی و یاخی بوون) بە توندو تیژی تیکمان شکاندن بەسەر یە کداو لەناومان بردن. **وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا** (۳۷) قەومی — نوح — یش کاتیک بەرنامە ی پیغەمبەرانیان بەدرۆ زانی (چونکە ڤروا نە بوون بە پیغەمبەرێک ڤروا نەبوونە بە ھەموویان) ئەوسا ئیمە نوقی زریانە کەمان کردن و کردمان بە پەندو عیبرەت بۆ خەلکی و سزایەکی بە ئیشمان بۆ ستەمکاران ئامادە کردوو. **وَعَادًا وَثُمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا** (۳۸) ھەروەھا ھۆزی عاد و ثمود خاوەن چال و بیرەکان، چەندەھا قەومی زۆری تریش لە ئیوانیاندا (کە خوانەناس بوون لەناومان بردن، ستەمکارانی ھەموو سەردەمیەک لە دەستی بە توانای ئیمە

دەرناچن). **وَكَلَّا صَبْرًا لَهُ الْأَمْثَلُ وَكَلَّا تَبَرًّا تَبِيرًا** ﴿٣٩﴾ بۆ ھەمووانیان نمونەمان ھێنایەو (سالەھای دوورو
 درێژ پیغەمبەرەکیان لەناویاندا بوو، بەلام کە ھەر رێبازی بێ باوەریان بەرنەدا) ھەمووانیانمان بە سەختی لە ناو
 برد و وردو خاشمان کردن. **وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْتُ مَطَرُ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ**
كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ خۆ (قورەیشیەکان و خەلکیکی زۆر) سەردانی ئەو شارۆچکەیان کردوو کە کاتی
 خۆی بەرد بارانی سەخت و دژواری بەسەردا باری، ئایا ئاسەواری ئەو کۆل کاریەیان نەبینوو؟ نەخێر ھۆی
 نە بینین نییە، بەلکو ئەوانە بەتەمای لێرسینەو و زیندوو بوونەو نین؟ **وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا**
أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ ئەو پیغەمبەر ﷺ کاتیک خوانەناسان تۆ دەبینن بێجگە لە گالتە پێکردنت
 نەبێت ھیچ رێزیکت بۆ دانائین دەلێن: ئا ئەمە یە کە خوا کردوو یەتی بە پیغەمبەر و پەوانە ی کردوو؟ **إِن كَادَ**
لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾
 ھەروەھا دەلێن: خەریک بوو لە پەرستنی خواکلمان و ئێلمان بکات، ئەگەر ئێمە خۆراگر نەبووینایە لە سەر
 پەرستیان، جا لە داھاتوودا چاک بۆیان دەردەکەوێت، کاتیک کە سزاو ئازار دەبینن کێ زۆر گومراو
 سەرلێشیواو؟ **أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا** ﴿٤٣﴾ ئایا نابینیت ئەو کە سە ی
 کە ئارەزووی خۆی کردۆتە خۆی خۆی (شوین نەفسی بەدکردار کەوتوو) ئایا تۆ دەتوانیت ئەوانە بپارێزیت لە
 لادان و سەرکەشی؟ (یاخود سنووریکیان بۆ دابنیت؟ خەمت نەبێ بۆ کوێ دەچن؟). **أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ**
أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ ئایا وادەزانیت زۆرە ی
 ئەوانە راستیەکان دەبیستن، یان بیرو ھۆشیان دەخەنە کار؟ ئەوانە مالات نە بێت، ھیچی تر نین، بەلکو
 گومراتریشن لە مالات. **أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ**
عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ئایا نابینیت چۆن پەروردگارت سیپەر درێژ دەکاتەو، ئەگەر بیویستایە جێگیری دەکرد،
 پاشان خۆریشمان کردوو بەبەلگە و نیشانە لەسەر سیپەر (بە ھۆیەو دیمەنی جوانی جوړاو جوړ بە دروست
 کراوان دەبەخشن). **ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا** ﴿٤٦﴾ لەوودوا بە شینە ی ئەو سیپەرە بۆ لای خۆمان

ده‌گیرینه‌وه و ده‌گیرینه‌وه (دیاره که خوا ده‌یه‌وێت له رینگه‌ی ئه‌و دیارده‌یه‌وه زاتی مه‌زنی فه‌رامۆش نه‌که‌ین).
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ هه‌ر ئه‌و زاته‌یه که شه‌وی
 کردووه به پۆشاک بۆتان و خه‌ویشی کردووه به هۆی ماتی و بێ ده‌نگی و ئارامی و پوژیشی کردووه به هۆی
 بلاو بوونه‌وه و کار و کوشش. **وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً**
طَهُورًا ﴿٤٨﴾ هه‌ر ئه‌و زاته‌یه که بای شه‌مال ده‌نی‌ت که مژده‌یه‌که له‌لایه‌ن خوی میهره‌بانه‌وه، (ئینجا
 ده‌فه‌رمووی‌ت): ئیمه‌ش له ئاسانه‌وه ئاوێکی پاک و خاوی‌مان باراندووه (به شیوه‌ی باران و به‌فرو ته‌رزه)..
لِنُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً مَّيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأُنَاسٍ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ **وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا**
فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ تا به‌هۆیه‌وه سه‌رزه‌وی نیشتانی مردوو زیندوو بکه‌ینه‌وه، هه‌تا ئای
 خواردنه‌وه‌ش بیه‌خشین به‌مالات و خه‌لکاتیکی زۆر که دروستمان کردوون. **وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ**
تَذِيرًا ﴿٥١﴾ خۆ ته‌گه‌ر بمانویستایه بۆ هه‌ر شارو شارۆچکه‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ریک و یادخه‌ره‌وه‌یه‌که‌مان ره‌وانه‌ ده‌کرد.
فَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ تو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر به‌رده‌وام به‌له‌سه‌ر گه‌یاندنی
 په‌یامه‌که‌ت) و به‌گوێی بێ باوه‌ران مه‌که و ملکه‌چیانه‌ مه‌به و به‌م قورئانه‌ هه‌ول و کوشش و خه‌باتیکی
 گه‌وره‌یان له‌گه‌ڵدا بکه. **وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا**
بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾ هه‌ر ئه‌و زاته‌یه که ئای دوو ده‌ریا یان دوو پرووبار له‌پال یه‌کدا (وه‌ک خۆیان
 ده‌هیلتیه‌وه و تیکه‌ل نابن، چونکه‌ چه‌ریان جیاوازه)، ئه‌مه‌یان شیرین و خۆش و سازگار، ئه‌وی تریان تفت و
 تاله‌، له‌نیوانیدا به‌ربه‌ست و کۆسپی فه‌راهه‌م هه‌یناوه‌ نا‌هیلت تیکه‌ل ببن. **وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا**
فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ هه‌ر ئه‌و زاته‌یه که ئای (مه‌نی) به‌شه‌ر دروست ده‌کات
 (له‌وه‌ودواش زۆربه‌ی پیکه‌ته‌ی له‌شی هه‌ر ئاوه) و کردوویه‌تی به‌هۆی خزمایه‌تی (له‌رینگه‌ی پیاوه‌وه کۆمه‌لیک
 خزم دروست ده‌ییت هه‌روه‌ها له‌رینگه‌ی ئافه‌ته‌وه کۆمه‌لیک)، بێگومان په‌روه‌ردگاری تو به‌رده‌وام ده‌سه‌لاتی
 بێ سنووره (له‌هه‌موو بواریکدا). **وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ**

رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾ خوانه‌ناسان له جیاتی خوا شتیک ده‌په‌رستن که نه سوودیان پینده‌گه‌یه‌نیت نه زیان و هه‌میشه و به‌رده‌وام بی‌باوهر دژ به به‌رنامه‌ی په‌روه‌ردگاری ده‌وه‌ستیت. **وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا** ﴿٥٦﴾ ئه‌ی محمد ﷺ تۆمان په‌وانه‌کردووه، مه‌گهر بۆ ئه‌وه‌ی مژده‌ده‌ر بیت به (ئیمانداران) ترسینه‌ر بیت (بۆ بی‌باوهران). **قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا** ﴿٥٧﴾ به‌و خه‌لکه‌بلێ: من هه‌یچ کرێ و یاداشتیکم له ئیوه‌ناوێت جگه‌له‌وه‌که‌ری نیشاندهرم بۆ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وێت رینگه‌ی به‌ره‌و په‌روه‌ردگاری بگرێته‌به‌رو مه‌به‌ستی په‌زنامه‌ندی ئه‌و بیت. **وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا** ﴿٥٨﴾ تۆ ئه‌ی محمد ﷺ، پشت به‌سته‌به‌و زاته‌ی که‌هه‌میشه‌زیندووه و هه‌رگیز نامریت، به‌رده‌وام ته‌سبیحات و سوپاس و ستایشی بکه، ئه‌وه‌نده‌به‌سه‌بۆ ئه‌و زاته‌که‌به‌هه‌موو گونا‌هو تاوانی به‌نده‌کانی ئاگایه‌و (هه‌یچی لێ په‌نه‌ان نیه). **الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَبِيرًا** ﴿٥٩﴾ ئه‌و زاته‌ی که‌ئاسانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی وا له نیوانیاندایه‌له‌ماوه‌ی شه‌ش رۆژدا دروستی کردووه، له‌وه‌ودوا له‌سه‌ر عه‌رش وته‌ختی فه‌رمانه‌وایی وه‌ستاو (سه‌رنجی ئایه‌تی ۲—سوره‌تی- الرعد- بده)، خوا په‌روه‌ردگاریکی میهره‌بان، (جا بۆ تیگه‌یشتن له‌ورده‌کاری و گرنگی به‌دیینه‌راوه‌کانی له‌جیهانی ئه‌ستیره‌کان و کومه‌له‌ی خۆر و ئاده‌میزاد و گیانه‌به‌ران و پروه‌ک و... هتد) له‌که‌سیکی ئاگاو زانا پیره!! **وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا** ﴿٦٠﴾ کاتیک به‌خوانه‌ناسان بو‌تریت سوژده‌به‌ن بۆ خوای میهره‌بان (ئو نه‌فامانه‌به‌سه‌رکه‌شیه‌وه) ده‌لێن: په‌حمان کیه؟ خوای میهره‌بان کامه‌یه؟ ئایا سوژده‌به‌رین بۆ که‌سیک که‌تۆ فه‌رمانان پێ ده‌ده‌یت؟! تا بیت فه‌رمانی خوا زیاتر ئه‌وانه‌ته‌ره‌و ویل ده‌کات. **تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا** ﴿٦١﴾ زۆر گه‌وره‌و مه‌زنه‌ئو زاته‌ی له‌ئاساندا چه‌نده‌ها خولگه‌ی گه‌وره‌ی (بۆ هه‌سه‌اره‌و ئه‌ستیره‌کان) به‌دیینه‌اوه، هه‌روه‌ها چرایه‌کی پڕشنگدار، که‌خۆره‌و مانگیکی روناکیشی بۆ زه‌وی دا‌ین کردووه. **وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا** ﴿٦٢﴾ خوا؛ ئو زاته‌یه‌که‌شه‌و و

رۆژی به شوین یه کدا رپیکهستوووه که فرسه تیکه بو ئه و کهسه ی که دهیهویتی یاداوهری وهرگریتی و دهیهویتی سوپاسگوزاری ئه نجام بدات. **وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا** ﴿٦٣﴾ بهندهکانی خوی میهربان ئه و کهسانه که زور به هینمی و سهلاری بهسه زهویدا دهرون، کاتیکیش نهفامان به قسه و قسه لۆکی ناخۆش بهرنگاریان دهبن، له وهلامیاندا دهلین: سلاو (پهوشته بهرزی خویان دهنوین). **وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا** ﴿٦٤﴾ ئهوانه ی که شهوگار بو پهروهردگاریان به سوژده و وهستان و نوێژ ده به نه سهه. **وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا** ﴿٦٥﴾ ئهوانه ی که دهلین: پهروهردگارا، لهسزای ئاگری دۆزهخ به دوورمان بکه و په نامان بده، چونکه سزاو ئازاری له کۆل نابێتهوه و بهردهوامه (بو ئه و کهسه ی خوانه ناس و یاخیه). **إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا** ﴿٦٦﴾ بهراستی ئه و دۆزهخه شوین و نیشه جیهی زور ناخۆش و ناسازه (ئا هو ناله و په شیانی بی سنووره تیایدا). **وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا** ﴿٦٧﴾ ههروهها بهندهکانی خوی میهربان) ئهوانه که: کاتیک مالو سامانیان ده به خشن و خهرجی ده کهن، نه زیاده پهری تییدا ده کهن و به زایه ی ددهن، نه دهست نوقاو رهزیلشن، به لکو له و نیوانه دان (مام ناوه ندین و له شتی به سوود به کاری دههین). **وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا** ﴿٦٨﴾ ههروهها ئهوانه ی هیچ جوړه خوایه کی تر له گهل خوادا ناپه رستن، که سیش نا کوژن که خوا کوشتنی حرام کردیته مه گهر به حق و پهوا، ههروهها زینا نا کهن و نزیک نا کهون، جا ئه وه ی ئه و جوړه کاره خراپانه ئه نجام بدات، ئه وه توشی سزا و ئازارو رپسواپی دهیته. **يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا** ﴿٦٩﴾ له قیامه تیشدا ئازارو سزای بو چند به مرابه ر ده کریتی و به زهیلی و خه جاله تی و شه رمه زارییه وه دهیته ژیا نی تییدا به ریته سهه. **إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا** ﴿٧٠﴾ مه گهر ئه و کهسه ی ته وه بکات و باوهر بهیته وکار وکرده وه ی چاکه ئه نجام بدات، ئا ئه و جوړه که سانه خوا کار و کرده وه

خراپه کانشیان بو ده گوریت به چاکه، چونکه هه میشه و بهردهوام خوا لیخو شبوو میهربانه (بهرامبر خه لکی به گشتی و نهو جوړه کهسانه به تاییه تی). **وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا** ﴿٧١﴾ جا نهو هی که تهوبه دهکات و کارو کردهوی چاکه نه نجام دهدات و به ته مایه پهروه دگار تهوبه کهی لیوه برگریت؛ نهو ییگومان ده گهرینه وه بو لای خوا به تهوبه یه کی راست و دروسته وه. **وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا** ﴿٧٢﴾ بهنده کانی خوی میهربان نهوانه شن که شایه تی ناحق نادهن، هه رگیز له شوینیکدا ئاماده نابن که شایه تی ناحق تیدا نه نجام دهدریت و یان دروی تیدا ده کریت، کاتیکیش به لای گه مه و گاله و چه پوکانی نه فاماندا تیده پهرن، به هیمنی و له سه رخوی و سه ره رزیه وه تیده پهرن. **وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا** ﴿٧٣﴾ ههروه ها نهوانه ش؛ کاتیک به ئایهت و فهرمانه کانی پهروه دگاریان بیدار بکرینه وه، ههروا به که پری و کویری به لایندا تینا پهرن (به لکو تیده فکر و لیک دده نه وه و پاشان په پرهوی ده کهن). **وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا** ﴿٧٤﴾ نهوانه شن که ده لئین: پهروه دگارا له هاوسه ران و نهوه کانمان کهسانیکمان پی ببه خشه که ببه مایه ی رووناکی دیدهمان و شادمانی دلان و بمان که به پیشهوا بو پاریزکاران و خواناسان. **أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا** ﴿٧٥﴾ نهو جوړه کهسانه ی (که باسکران) پاداشتیان ژووره (پازاوه و بهرزو خوشه کانی به هه شته) له بهرامبر خوگرتن و ئارامگرتنیانه وه، جا له وی به سلاو و درود پیشوازیان لیده کریت (بو هه میشه ده حه وینه وه تیایدا). **خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا** ﴿٧٦﴾ ییگومان له ناو ژووره کانی به هه شتدا ژیا نی کامه رانی و بهردهوام ده به نه سهر، به راستی جیگه وریگه و نیشته جییه کی خوش و سازگار و پازاویه. **قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا** ﴿٧٧﴾ تو نهی محمد صلی الله علیه وسلم پیان بلئ: (خه لکینه) پهروه دگارم هیچ گویتان پی نادات و نرختان بو دانانیت، نه گهر دوعاو نزاو خوا په رستیتان نه ییت، که چی زوره تان هه ر پیغه مبه ر و قورئانتان به درو زانی، نه گهر بهردهوام واین، نهوا سزاو تو له ی خوی له ئاینده دا یه خه تان پی ده گریت له کوئتان نایته وه.....